

и кóлкъ слáзи пролíла предъ моа́ ѻкýна, се кáла за грéхътъ нéзинъ. „Господь ѿговорилъ: Знáешь возлюблéннаѧ мати, никой не мóже, да се спасë безъ и́сповéданіе, а та́ бе зъмна не ѿшáбамъ, оу вѣчна мѣка покаánie не быва. И пакъ рéкла Богородица: Помани мнóгъ добрò нéзино, а тóи рéклъ: да не та́ разжáлимъ ѿ мати, пове-
левамъ, да и́йде душáта оу снагáта, и́ да си и́сповéда по закóна грéхъ свóй, и́ тогáй да є ѿ-
прóстена, това рéче Владыка, и́ донéс се мè ангелъ
Хранитель и́ жи вéхъ, и́ пакъ и́мамъ по нéкой
чáсъ да оу́мремъ, ами́ въ се мóлимъ вámъ род-
нина и́ приáтели, и́ тебе моа́ мýла ѿбрко, да не
плáчете: зашо кой плáчатъ за оу́мрёлите, мнóгъ
имъ блó чинатъ, и́ хвлатъ Бóга: за оу́мрёлите
трéкова лüтия, и́ Уалтиръ, и́ мýлостына кóл-
котъ мóжете правéте, а ѿ плáчу пólза нéматъ. И
чвáитеса за любóвь Бóжю ѿ грéхъ, и́ и́сповéда-
йтеса и́стиннш и́ совершéннш. Това рéче, и́ почí ѿ
Господъ, томъ слáва во вѣки, ами́нь.

ЧУДО 55.

Заради клирика кóйго скрвилъ, и́ съ оу́дáбилъ
въ рéката, и́ воскрéсналъ и́ змéртвыхъ.

Бдýнъ клирика благоговéйнъ мнóгъ камтó Богомáтеръ, честойса молíлъ, найпáче же акафíзай
челъ непрестанно на сéкой дénъ сóсъ мнóгъ оу́ми-
ленie, и́ євлáвие. Обáче и́ тóй катó человéкъ съ
тéло, паднáлъ вѣдныа въ грéхъ въ нечистотáта
на блóдството, въ єдýнъ дénъ, отíшалъ при нé-
гова приáтелка, таси на прáвилъ ѿхотата, иса
вжрнáлъ дайде домáси, катó миновáлъ прéзъ є-
дýнъ мóстъ, и́челъ молíлсе Богомáтери. Така ка-
тосé молíлъ, пропáднáлъ мóста оу́водáта дíйст-
вíемъ дíаволскимъ, и́ли дíвгимъ слчáемъ, и́ сú-